

Dispoziitivul

Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că, în cazul unui transport aerian de persoane dintr-un stat membru cu destinația într-un alt stat membru, efectuat în temeiul unui contract încheiat cu o singură companie aeriană, care este operatorul de transport efectiv, instanța competentă să judece o cerere de compensații întemeiată pe acest contract de transport și pe Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 este, la alegerea reclamantului, instanța în circumscripția căreia se găsește locul de plecare sau locul de sosire a avionului, astfel cum aceste locuri sunt convenite în contractul respectiv.

(¹) JO C 197, 2.8.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 iulie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-272/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2004/83/CE — Drept de azil — Netranspunere în
termenul prevăzut)

(2009/C 205/14)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și E. Adsera Ribera, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: B. Plaza Cruz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52)

Dispoziitivul

1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare

la conținutul protecției acordate, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 209, 15.8.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 2 iulie 2009 (cerere
de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de
Finanzgericht München — Germania) — Zino Davidoff
SA/Bundesfinanzdirektion Südost**

(Cauza C-302/08) (¹)

[Mărci — Înregistrare internațională — Protocolul privind Aranjamentul de la Madrid — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 146 — Identitate de efecte în cadrul Comunității între o înregistrare internațională și o marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 — Articolul 5 alineatul (4) — Mărfuri suspectate de a aduce atingere unei mărci — Intervenția autorităților vamale — Titularul unei mărci comunitare — Dreptul de a solicita o intervenție și în alte state membre decât acela în care este depusă cererea de intervenție — Extindere în privința titularului unei înregistrări internaționale]

(2009/C 205/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Zino Davidoff SA

Pârât: Bundesfinanzdirektion Südost

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht München — Interpretarea articolului 5 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 196, p. 7, Ediție specială, 02/vol. 16, p. 18) — Drept exclusiv al titularilor mărcilor comunitare de a formula o cerere de intervenție a autorităților vamale pentru a obține, pe lângă intervenția autorităților vamale ale statului membru în care este depusă cererea, intervenția autorităților vamale ale unuia sau mai multor alte state membre — Extinderea acestui drept și la titularii mărcilor înregistrate la nivel internațional în sensul articolului 146 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară — Efectele juridice ale aderării Comunității Europene la Protocolul privind Aranjamentul de la Madrid referitor la înregistrarea internațională a mărcilor

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală trebuie interpretat, în lumina articolului 146 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1992/2003 al Consiliului din 27 octombrie 2003, în sensul că permite titularului unei mărci care face obiectul unei înregistrări internaționale să solicite, în mod analog titularului unei mărci comunitare, intervenția autorităților vamale ale unuia sau mai multor state membre, altele decât cel în care depune cererea.

(¹) JO C 247, 27.9.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 iunie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria

(Cauza C-356/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor — Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Reglementare națională care impune medicilor stabiliți pe teritoriul landului Austria Superioară să deschidă un cont bancar la o bancă determinată)

(2009/C 205/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Traversa, agent, A. Böhlke, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE, 49 CE și 56 CE — Reglementare națională care impune medicilor stabiliți pe teritoriul landului Austria Superioară să deschidă un cont bancar la Oberösterreichische Landesbank

Dispozitivul

1) Prin instituirea obligației potrivit căreia orice medic care se stabilește în Austria Superioară trebuie să deschidă un cont la Oberösterreichische Landesbank din Linz în care trebuie virate onorariile pentru prestațiile în natură primite de la casele de asigurare de sănătate în cadrul exercitării activității sale profesionale, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE.

2) Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 247, 27.09.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 2 iulie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — EGN BV — Filiale Italiana/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2

(Cauza C-377/08) (¹)

[A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineatul (3) litera (a) — Deductibilitatea și rambursarea TVA-ului achitat în amonte — Prestarea de servicii de telecomunicații — Furnizarea de servicii în beneficiul unui client stabilit în alt stat membru — Articolul 9 alineatul (2) litera (e) — Stabilirea locului prestării serviciului]

(2009/C 205/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: EGN BV — Filiale Italiana

Intimată: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Corte suprema di cassazione — Interpretarea articolului 9 alineatul (2) litera (e) și a articolului 17 alineatul (3) litera (a) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Prestare de servicii de telecomunicații transfrontaliere — Dreptul furnizorului unor astfel de servicii la deducerea taxei achitate în amonte, la fel ca în sistemul intern

Dispozitivul

Articolul 17 alineatul (3) litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7/CE a Consiliului din 10 aprilie 1995, trebuie interpretat în sensul că un prestator de servicii de telecomunicații, precum cel în cauză în acțiunea principală, care este stabilit pe teritoriul unui stat membru are dreptul, în temeiul acestei dispoziții, să deducă sau să obțină rambursarea, în acest stat membru, a taxei pe valoarea adăugată achitate în amonte